

A vidravédelem nehézségei

A vidra jelenléte főleg a magánkézbe került halas- és horgásztavakon okoz konfliktust. Ma Magyarországon a halastavi vidrakárok kezelése számos problémát jelent. Igaz, hogy a kérdéssel a természetvédelmi törvény foglalkozik, ám a végrehajtásra vonatkozó rendelkezések hiánya miatt a megvalósulás késik. Ezzel is magyarázható, hogy a halastavak környékén érzékelhetően megnőtt a vidra illegális vadászata. Az ilyen önkényes „halvédelemnek” mindenképpen megálljt kell parancsolni, hiszen a halas- és horgásztavaknál többnyire a nőtények élnek kölykeikkel, így üldözésük a következő vidranemzedéket sodorja veszélybe.

A vidra a tápláléklánc csúcsán elhelyezkedő ragadozó, jelenléte azt jelzi, hogy a vizes élőhely „egészséges”, jó ökológiai állapotú. Bármely intézkedés, amely e faj javát szolgálja a vízi ökoszisztémák egészségének előnyére válik, beleértve az ember által közvetlenül hasznosított forrásokat, így a halakat is.

A kölykök 10 hetes korukban merészkednek először a vízbe, önálló életet 8-12 hónaposan kezdenek

Foto: Michaela Bodner

Foto: Michaela Bodner

A WWF Magyarország és az „Alapítvány a Vidrákért” fellép az orrvadászat ellen, és a tévhitek eloszlatásával, tudományosan megalapozott ismeretek terjesztésével küzd a faj védelméért. Ugyanakkor szorgalmazza, hogy végre megszűlessenek azok a végrehajtási utasítások, amelyek utat nyitnak a vidrakárok kezeléséhez, és segítik a ma még látszólag ellenérdekelt felek, a gazdálkodók és a természetvédők közötti megértést.

Kiadja:

WWF MAGYARORSZÁG

1124 Budapest, Németszőlgyi út 78/b

Tel.: (1)214-5554 • fax: (1)212-9353

E-mail: panda@wwf.hu • www.wwf.hu

Számlaszám: ERSTE BANK Rt. 11649001-07903500-49000003

Adószám: 18226814-1-43

ALAPÍTVÁNY A VIDRÁKÉRT

1156 Budapest, Nyírpalota u. 60. Tel.: (30)258-3637

Címlapfotó: Zsila Sándor

Budapest, 2001. november

A kiadvány a Környezetvédelmi Minisztérium támogatásával készült.

A vidra és védelme Magyarországon

Az európai vidra Magyarországon

A vidra (*Lutra lutra*) tudományos neve a természetet kedvelő magyar olvasókban szép emlékeket idéz. Ezt Fekete Istvánnak, a *Lutra* című regény szerzőjének köszönhetjük. Szerencsére Európa sok más vidékétől eltérően Magyarországon nem csak az irodalomban, hanem a természetben is találkozhatunk vidrákkal.

A vidra az elmúlt évtizedekben európai elterjedési területének nagy részén erősen megfogyatkozott. A vízszennyezés, a vizes élőhelyek pusztulása és az orrvadászat miatt az összefüggő állományok feldarabolódtak, a kisebb populációk elszakadtak egymástól. Ezzel szemben Magyarországon jelentős vidraállomány él, ami a dunántúli és az alföldi halastórendszereknek is köszönhető. Az elmúlt évek országos állományfelmérései alapján megállapítható, hogy Európa egyik legstabilabb vidrapopulációja Magyarországon él. Nem véletlen, hogy a természetvédelmi szakemberek hazánkat „vidranagyhatalomnak” tartják. A kárpát-medencei állomány megővését az egész európai állomány szempontjából meghatározónak tekintik, ez erkölcsileg, szakmailag és anyagilag is fokozott felelősséget ró ránk.

A vidrát eredetileg értékes tömött bundájáért, később halpusztítása miatt vadászták. Az erős üldöztetés hatására állományai rohamosan megfogyatkoztak

Foto: Michaela Bodner

Foto: Haraszthy László

Foto: Zsila Sándor

A vidra mindenféle édesvízi élőhelyen megél, kisebb és nagyobb tavak, folyók és csatornák mellett egyaránt előfordulhat

Mit kell tudni a vidráról?

A vidra rejtett életmódot folytat. A hím és a nőstény külön territóriumot tart, többnyire óvatosan és rejtve mozog. A nőstény jobban ragaszkodik a területéhez, hiszen a fiatalok nevelése nem teszi lehetővé a folyamatos vándorlást.

A párok csak a 10–14 napos nászidőszak alatt élnek együtt, melyre az év folyamán bármikor sor kerülhet. A nászidőt követően a hím és a nőstény elválik egymástól, és ha a nőstény nem termékenyül meg, 35–40 nap múlva ismét pározóképes állapotba kerül.

A kölyköket a nőstény egyedül neveli. Az újszülött vidrák vakok, szemük 30–35 napos korukban nyílik ki, elvá-

lasztásuk 45–50 napon kezdődik. Úszni és vadászni életük második hónapjától kezdenek, anyjukkal 8–12 hónapos korukig maradnak, ezután a nőstény elkergeti őket.

A vidra számára a legfontosabb táplálékforrás a hal. A halzsákmány zöme 20–30 dekagrammos, alig tenyér nagyságú. Ennél nagyobb hallal csak nehezen és sokára tud megbirkózni. A természetesebb halakat – vagyis a halászok által haszonhalaknak nevezett zsákmányt – csak akkor veszi üldözőbe, ha kisebbet nem talál. A fiatal állatokkal előfordul, hogy a vadászat ízére ráérezve, mohóságukban több halat ölnek meg, mint amennyit elfogyasztani képesek. A vidra a teletóvakra bejutva jelentős kárt tehet a halállományban.